

ct

Tocar Mare

de
Marta Barceló

(fragmento en catalán)

FILLA

Mamà. No sé si em pots sentir. Aquí no m'ho saben dir. Em diuen que et parli, que t'expliqui coses, de tu, de mi, de la nostra vida... Com si això fos tan fàcil...! No sé què contar-te, mamà. Són tantes coses, aquests anys amb tu han estat... Tanco els ulls i em venen tants records que no sé per on començar.

MARE

(cantant) Aniversari feliiiç, aniversari feliiiç, et desig filla meva....

FILLA

Em donaràs la recepta dels canelons?

MARE

De cap manera, secret professional.

FILLA

Necessito fer una becaina abans de tornar a la productora. Em pots despertar en mitja horeta?

MARE

He tret una novel·la de la biblioteca que crec que t'agradaria molt.

FILLA

Demà no vendré a dinar, tenc una feinada.

MARE

Et puc dur el dinar en un taper.

FILLA

Tinc dues entrades per anar al teatre, m'hi acompanyes? És una de riure.

MARE

M'ajudes a plegar aquests llençols?

FILLA

Mamà, són realment els canelons més bons que he tastat en ma vida. De veritat no em donaràs la recepta?

MARE

Estàs preciosa. Aquest vestit nou et fa una figura...espera, et penja un fil.

FILLA

Per què no quedes a dormir a casa meva avui?

MARE

He vist l'anunci de la tonyina Atlantis.. M'encanta! «Atlantiiiiis, la felicitat és a casa» T'ha quedat rodó.

FILLA

És clar que t'acompanyaré a posar-te els implants.

MARE

Tens el llit preparat.

FILLA

On compres aquest xerès?

MARE

Estàs preparada pel sopar més increïble de la teva vida?

FILLA

No puc creure que no em donis la recepta dels canelons.

MARE

És el meu secret, i me l'emportaré a la tomba.

FILLA

Mamà. No sé si em pots sentir, però vaja. Em diuen que t'expliqui coses... i jo aniré contant, d'acord? Hem viscut tantes coses en tan poc temps...que ja no record ni com era la meva vida abans de tu.

MARE

I ara m'ho dius?

FILLA

Sí.

MARE

Un cop ja estàs en ple procés.

FILLA

Sí.

MARE

Som ta mare. Tan poca confiança em tens?

FILLA

Mamà, no et queixis.

MARE

No em queixo, només dic que no entenc que no m'ho hakis...

FILLA

(La talla) T'ho estic dient ara. T'ho acabo d'explicar, o continuem discutint?

MARE

Acaba.

FILLA

Doncs això, l'expedient està obert, i sembla que ja no falta gaire. I el que t'estic intentant dir és que et necessitaré al meu costat, si és que vols ser-hi.

MARE

Estàs segura que ho vols fer?

FILLA

Ho estic.

MARE

Però sola?

FILLA

Sola no, t'estic dient que et necessitaré aprop.

MARE

Vull dir... sense pare?

FILLA

Què passa? Jo vaig tenir un pare, i sincerament, hauria estat millor no tenir-lo.

MARE

Filla...

FILLA

Mamà, amb una àvia com tu, no necessitarà un pare.

MARE

N'estàs segura? No creus que et convé esperar un poc i trobar algú amb qui formar una família?

FILLA

Tan moderna per unes coses, i tan antiga per unes altres...

MARE

Ho dic per tu. Empar, estàs parlant d'adoptar una criatura. Com més estable sigui l'entorn que li puguis oferir, millor per a ella.

FILLA

Per això no pateixis. Aquesta criatura tindrà una mare que l'estimarà i la protegirà. Tindrà una àvia que l'estimarà i la malcriarà. Tindrà una bicicleta vermella amb el manillar blau, i excursions al

camp els diumenges, i les marques del seu creixement pintades a la paret, amb la data. Tindrà una fotografia seva emmarcada devora l'arbre de Nadal. Tindrà amor, molt d'amor. Tindrà tot el que les meves amigues de l'escola tenien.

MARE

Vols que en parlem, d'això?

FILLA

No.

MARE

Parlar va bé, i tu i jo no n'hem parlat mai.

FILLA

Mamà, he tengut una infantesa de merda. Que m'agradaria tenir bons records, d'aquests de postal de Nadal? Clar que sí. Que els tenc? No, al contrari. Jo penso en la meva infantesa i em poso de mala llet. I començaria a pegar cops de puny i puntades de peu a la paret, perquè no puc entendre com n'arriba a ser de puta, la vida, i de injusta, i de cruel. De manera que no, no tendrem aquesta conversa. Ara sobre la taula només hi ha una pregunta que és: estàs amb mi o no ho estàs? Vols ser l'àvia d'aquesta criatura o no? Perquè joestic segura que puc fer-ho sense un pare, però ja no n'estic segura que ho pugui fer sense tu.

MARE

Em preocupo per tu, Empar. És el que fan les mares. Adoptar una criatura és complicat.

FILLA

Res és fàcil.

MARE

Mai m'havies dit que volies ser mare.

FILLA

Mai n'haviem parlat.

MARE

És cert. Jo ja no sé com dir-te que hem de parlar més sovint.

FILLA

I jo ja no sé com dir-te que em costa molt, què vols que hi faci?

MARE

Ho sé, filla. Però com a mínim haurem de tenir una conversa sobre com ens organitzarem.

FILLA

Però si encara no m'has dit si vols ser àvia o no!

MARE

Naturalment que vull ser àvia. Com pots dubtar-ho?

FILLA

I què et costava dir-ho des del principi?

MARE

És que m'has deixat bocabadada. No saps quan arribarà?

FILLA

No, estic en llista d'espera. Avui fa tres anys.

MARE

Tres anys! Vols dir que no esperes massa a dir-me les coses?

FILLA

No comencem.

MARE

Així, quan vàrem... ja estaves...?

FILLA

Sí.

MARE

Has pensat què li explicaràs a la criatura sobre tu, i sobre mi?

FILLA

No necessita saber res. Ja tindrà prou amb la seva pròpia història.

MARE

Els nens sempre fan preguntes, Empar. I si no te les fa a tu, me les farà a mi. I jo què li dic?

FILLA

Digues-li que... jo què sé. Ara no puc pensar en això.

MARE

Quina edat tindrà?

FILLA

Menys de sis. Quatre, o cinc, encara no ho sé.

MARE

Així, és grandet. Començarà a fer preguntes aviat. Què li diràs?

FILLA

Que de petita vaig ser molt feliç. Que m'estimàveu molt, tu i el papà. I prou.

MARE

No és suficient. Ho has de treballar un poc més.

FILLA

Mamà, no t'entenc. Tu sempre vas de cara, i ara vols inventar una història pel meu fill. O filla.

MARE

És diferent. Als nens se'ls ha de protegir mentre es pugui.

FILLA

Mentint-los?

MARE

Si cal, sí. I mira què et dic, inventar-te aquesta història potser et vagi bé i tot.

FILLA

Em sembla una bajanada.

MARE

Potser ho és, però si pensar en la infància et fa infeliç, per què no inventar una història que et faci sentir bé?

FILLA

Perquè és mentida. Per molt que ho vulguis, el passat no es pot canviar.

MARE

Els reis mags també són mentida, i què? Un poc de fantasia no ha fet mai mal a ningú.

FILLA

No? Hi ha nens traumatitzats pel tema dels reis mags.

MARE

En qualsevol cas, perquè no inventam una història pel meu nét -o néta-?

FILLA

Mira que ets caparruda. Ja ho farem.

MARE

Fem-ho ara.

FILLA

Ara?

MARE

És un moment com un altre. I no tenim res millor a fer.

FILLA

Em fa molt de pal, mamà.

MARE

Si és la teva feina! És el que fas cada dia a la productora, inventar històries.

FILLA

No és el mateix.

MARE

Per què no ho ha de ser el mateix? Fem-ho com un joc. Serà divertit.

FILLA

No ho crec.

MARE

Començaré jo. Ton pare i jo sempre havíem volgut tenir una nena. Ens va costar molt que jo quedés en estat, però al final va succeir. De manera que vares ser una nena molt desitjada. El teu naixement ens va fer tocar el cel amb els dits. Creus que és un bon principi?

FILLA

Més o menys.

MARE

Continuo?

(La filla fa un gest de dir «fes con trobis».)

MARE

Et vàrem posar Empar per teva àvia, la mare de ton pare, que et va rebre amb il·lusió perquè eres la seva primera néta.

FILLA

Amb molta il·lusió.

MARE

Això, amb molta il·lusió. Moltíssima. Eres una nena molt llesta, aprenies les coses molt de pressa. I eres simpàtica, i riallera.

FILLA

Reia molt, no?

MARE

Sí, molt. Semblaves un cascavell. I ens feies riure molt a nosaltres. Els diumenges...

FILLA

Els diumenges anàvem d'excursió al camp.

MARE

T'encantava. Sempre dúiem alguna amigueta teva. En tenies moltes, a l'escola eres una nena molt popular.

FILLA

Tenia una bicicleta.

MARE

Sí, una bicicleta...vermella?

FILLA

I amb el manillar blau.

MARE

I amb el manillar blau, això. Com la de l'anunci de la tonyina. Te la vàrem regalar un Nadal.

FILLA

Sí, estava davall l'arbre que posàvem cada any, al menjador.

MARE

Tu sempre el decoraves.

FILLA

I a tu t'agradava com em quedava.

MARE

És que el deixaves preciós..

FILLA

I m'explicaves un conte abans de dormir.

MARE

Cada nit.

FILLA

I quan l'acabaves, jo sempre volia que me'n contassis un altre.

MARE

I jo no et sabia dir que no.

FILLA

I després em dormia, però de matinada, em despertava i venia al vostre llit.

MARE

Et ficaves al mig entre ton pare i jo.

FILLA

I m'abraçava a tu.

MARE

Sí, ho feies cada nit. Encara recordo els teus peus freds!

FILLA

I jo la teva escalfor.

MARE

I jugàvem al parxís.

FILLA

I a més coses.

MARE

A cartes, a domino...

FILLA

I rèiem molt, te'n recordes?

MARE

Me'n recordo. No aturàvem de riure.

FILLA

Quan ens pegava l'atac, no ens podíem aturar.

MARE

Ton pare no entenia per què rèiem tant.

FILLA

I això ens feia riure més.

MARE

Sí.

FILLA

I a la paret hi havia les marques del meu creixement, que marcàvem cada any.

MARE

Just aquí, sí... però quan vàrem repintar el menjador varen quedar tapades, per això ara no es veuen. Em vaig disgustar molt amb els pintors.

FILLA

Teníem una hamaca, i tu m'engronxaves.

MARE

La penjàvem els estius.

FILLA

El papà tenia una guitarra, i cantàvem.

MARE

Afinaves molt bé. Per això et vàrem apuntar a la coral infantil.

FILLA

Cantàvem a dues veus.

MARE

Ens ho passàvem bé.

FILLA

M'estimàveu molt.

MARE

T'estimàvem infinitament, Empar.

(Pausa)

FILLA

Hauria estat bé, no?

MARE

Sí.

FILLA

Vaja merda.